

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/91/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125206286
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125206286.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom PhD. v právnej veci žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpený JUDr. Peter Ličák, so sídlom Záhradná 19/468/, 082 12 Kapušany, IČO: 37 943 065 proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, právne zastúpený JUDr. Katarína Hegedúšová, advokát, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190 o primerané finančné zadostučinenie vo výške 7.400 Eur takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 500 Eur všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 8.8.2025 domáhal od žalovaného zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 7.400 eur. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti A. B., nar. X.X.XXXX, o zaplataenie 6.330,62 eur, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 19 Csp 24/2023 bol v pozícii žalovaného spotrebiteľa úspešný, pričom rozsudkom zo dňa 19.9.2023 bola žaloba zamietnutá, žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému 1.069,38 eur s prísl., zároveň bola vyhlásená neprijateľná zmluvná podmienka, vzájomná žaloba žalovaného bola zamietnutá a žalovanému bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.2.2025 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7 CoCsp 14/2024 zo dňa 29.1.2025. Ako spotrebiteľ si uplatnil satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, proti čomu sa musel brániť v základnom konaní. Primerané zadostučinenie má naplniť požiadavku účinného, sankčného, odradzujúceho prostriedku ochrany, aby sa dodávateľ už nedopúšťal recidívy, ale má mať aj funkciu relutárnu. Výšku primeraného finančného zadostučinenia odvodil od výšky úveru, ktorý mal žalovaný žalobcovi poskytnúť, t. j. vo výške 6.330,62 eur spolu s právoplatne priznaným bezdôvodným obohatením vo výške 1.069,38 eur. Žiadal priznať aj náhradu trov konania.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným súdu 9.9.2025, v ktorom uviedol, že primerané finančné zadostučinenie požadované žalobcom takmer sedemnásobne prevyšuje priznané bezdôvodné obohatenie. Dôvodil, že nedopatrením až v odvolacom konaní predložil Dohodu o započítaní pohľadávok zo dňa 17.8.2018, čo vyplýva z rozsudku odvolacieho súdu. Aj napriek právoplatne skončenému tzv. základnému konaniu považoval uplatnený nárok za zjavne neodôvodnený a čo do výšky zjavne neprimeraný.

3. K tomuto vyjadreniu žalovaného sa písomným podaním z 10.10.2025 vyjadril žalobca, ktorý v podstate uviedol, že žalovaný žiadne finančné prostriedky vo výške 7.400 eur neposkytol a Dohodou o započítaní by sa súd vôbec nemal zaoberať, nakoľko bola predložená až v odvolacom konaní. Poukázal na to, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola podpísaná 17.8.2018 stranami sporu u notára a Dohoda o zápočte zo 17.8.2018 nie je podpísaná u notára. Konštatoval, že nielen zmluva, ale aj dohoda o zápočte je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, prečítaním obsahu celého spisu, konštatovaním na č. I. 1 a nasledujúcich je samotná žaloba, na č. I. 7 a nasledujúcich je rozsudok Najvyššieho súdu č.k. 19Csp/24/2022-126 zo dňa 19.9.2023, na č. I. 12 a nasledujúcich je rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 7CoCsp/14/2024-181 zo dňa 29.1.2025, na č. I. 32 a nasledujúcich je vyjadrenie žalovaného, na č. I. 39 a nasledujúcich je vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného, na č. I. 41 je zmluva o spotrebiteľskom úvere, na č. I. 43 vzadu a nasledujúcich je žiadosť o úver a na č. I. 48 a nasledujúcich je vyjadrenie žalovaného, avšak vo veci 19Csp/24/2022, pričom zistil tento skutkový stav:

5. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 19 Csp 24/2022-126 zo dňa 19.9.2023 v právnej veci žalobcu POHOTOVOSŤ, s.r.o. proti A. B., nar. X.X.XXXX, o zaplatenie 6.330,62 eur, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 19 Csp 24/2023 bol v pozícii žalovaného spotrebiteľa úspešný, pričom rozsudkom zo dňa 19.9.2023 bola žaloba zamietnutá, žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému 1.069,38 eur s prísl., zároveň bola vyhlásená neprijateľná zmluvná podmienka, vzájomná žaloba žalovaného bola zamietnutá a žalovanému bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100%.

6. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 7 CoCsp 14/2024-181 zo dňa 29.1.2025 bol vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený s výnimkou výroku o zamietnutí vzájomnej žaloby a žalovanému bol voči žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Na pojednávaní konanom 9.12.2025 právny zástupca žalobcu uviedol, že zotrváva v celom rozsahu na podanej žalobe v zmysle jej písomného vyhotovenia doručenia súdu a zotrváva aj na petite v žalobe uvedenom. Navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť, v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania, nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

8. Na základe zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie právne uzatvára:

9. Je nepochybné, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou s poukazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

10. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť spotrebiteľovi ujmu.

12. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z. z. možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadostučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadostučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

21. V prejednávanej príhode však možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení pôžičky a teda k strate finančných prostriedkov. Pri finančných službách je odopreté plnenie veriteľovi na základe jeho žaloby výlučne z dôvodu, že sa vyžaduje bez platného právneho dôvodu (nedostatok zmluvnej náležitosti) alebo ide o nekalú obchodnú praktiku, príp. neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tomto konaní žalobca bol úspešný v tzv. základnom konaní nielen vo vzťahu k zamietnutiu žaloby, ale aj vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia.

22. Z uvedeného teda nepochybne vyplýva, že žalovaný zneužil svoje postavenie tým, že do zmluvy zahrnul aj neprijateľnú zmluvnú podmienku – zmluvnú pokutu vo výške 10% ročne z dlžnej sumy. Žalovaný sa na základe zmluvy o úvere snažil od žalobcu získať financie bez protihodnoty.

23. Žalobca musel aktívne uplatňovať svoje práva podaním žaloby a súd v prejednávanej veci s prihliadnutím na vyššie uvedené dospieva k záveru, že výška nemajetkovej ujmy v prípadoch podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa môže, ale aj nemusí, zodpovedať výške finančnej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila.

24. Pri výklade § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. treba akcentovať, že zákonodarca formuloval uvedené ustanovenie tak, že ak porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu (Bez toho, aby ujma nastala alebo čo len hrozila. Postačuje spôsobilosť porušenia práva alebo povinnosti viesť k ujme spotrebiteľa.), tak základ nároku na finančné zadostučinenie je daný (arg. „má právo“). Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z. z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadostučinenie za porušenie spotrebiteľského práva spôsobom, ktorý môže privodiť ujmu spotrebiteľovi je potrebná určitá intenzita.

25. Spôsobom vyššie uvedeným určenú výšku peňažného zadostučinenia súd považuje za primeranú a dodávateľ má jednoduchú možnosť jej plateniu, prípadne aj iným zodpovednostným následkom sa v iných úverových prípadoch vyhnúť, a to tým, že bude podnikat' v rámci pravidiel stanovených právnymi predpismi SR.

26. Pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia tak tým, že žalovaný si vo vzťahu k žalobcovi uplatňoval finančné plnenie na ktoré nemal nárok, vyvolal u neho stav právnej neistoty, ktorý musel/

mohol riešiť podanou žalobou. Žalobca síce požadoval od žalovaného sumu 7.400 eur ako súčet pôvodne žalovanej čiastky 6.330,62 eur a sumou bezdôvodného obohatenia v sume 1.069,38 eur, ktorou sa žalovaný obohatil od žalobcu. Súd však považoval za primeranú výšku finančného zadostučinienia sumu 500 eur (menej ako 50 % požadovanej sumy v zmysle rozhodovacej praxe Krajského súdu v Prešove) a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadostučinienia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybné ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

27. Súd preto považoval, ako je uvedené vyššie, za primeranú výšku finančného zadostučinienia sumu 500 eur a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa, ktoré nemusí byť v rovnakej numerickej vyjadrenej výške, ako ujma, ktorá hrozila, pričom v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II. tohto rozsudku).

28. Súd prvej inštancie akcentuje aj fakt, že účelom priznania primeraného finančného zadostučinienia pri porušení práv nemá byť na jednej strane len odradenie dodávateľa od takýchto praktík, ale na druhej strane nemá byť ani nástrojom obohatenia sa pre druhú stranu sporu.

29. Vo vzťahu k námietke neodôvodnenosti nároku vznesenej žalovaným súd prvej inštancie konštatuje, že odôvodnenosť nároku je daná porušením spotrebiteľským práv dodávateľom práva inkorporovaním neprijateľnej zmluvnej podmienky do zmluvy, ktorá z hľadiska prijateľnosti zmluvných podmienok neobstojí.

30. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má žalobca voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Pre výpočet trov právneho zastúpenia sa bude vychádzať z výšky priznanej sumy, pretože žalobca bol úspešný v základe nároku, ktorého výška záležala na posúdení súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na

vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.